

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 60/2013
03.09.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног М.В., због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр. 268/13 од 29.05.2013.године, подигнутом против правноснажних решења Основног суда у Новом Суду Кв бр. 446/13 од 13.02.2013.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 650/13 од 01.03.2013.године, у седници већа одржаној дана 03.09.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр. 268/13 од 29.05.2013. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Новом Суду Кв бр. 446/13 од 13.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 650/13 од 01.03.2013.године, тако што се М.В., осуђен сада правоснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв.бр. 2367/12 од 07.11.2012. године на јединствену казну затвора у трајању од 6(шест) година, којом пресудом су преиначене у погледу одлуке о казни:

-пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1705/11 од 22.12.2011.године којом је окривљени М.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 3 месеца (којом су преиначене у погледу одлуке о казни пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.24631/10 од 08.11.2010.године, и пресуда Општинског суда у Врбасу 1К 70/09 од 14.12.2009.године), и

-пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 2001/11 од 12.04.2012.године, којом је окривљени М.В. осуђен на казну затвора у трајању од 1 године.

ПА СЕ ОСУЂЕНИ М.В. ОСЛОБАЂА ОД ИЗВРШЕЊА 25% ПРЕТХОДНО УТВРЂЕНИХ ПОЈЕДИНАЧНИХ КАЗНИ ЗАТВОРА,

1. По правоснажној пресуди Основног суда у Новом Саду К бр.24631/10 од 08.11.2010.године и то

- од појединачно утврђене казне затвора у трајању од 2 године због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2. КЗ, ослобађа се од извршења казне у трајању од 6 месеци;

- од појединачно утврђене казне затвора у трајању од 8 месеци због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, ослобађа се од извршења казне у трајању од 2 месеца;

- од појединачно утврђене казне затвора у трајању од 8 месеци због кривичног дела противправног лишења слободе из члана 132. став 1 КЗ у вези члана 33. КЗ, ослобађа се од извршења казне у трајању од 2 месеца;

2. По правоснажној пресуди Општинског суда у Врбасу 1 К 70/09 од 14.12.2009.године и то:

- од појединачно утврђене казне затвора у трајању од 1 године због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ ослобађа се од извршења казне у трајању од 3 месеца;

- од две појединачно утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци због извршења два кривична дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, ослобађа се од извршења казне у трајању од по 1 месец и 15 дана;

- од појединачно утврђене казне затвора у трајању од 1 године због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ ослобађа се од извршења казне у трајању од 3 месеца;

- од појединачно утврђене казне затвора у трајању од 1 године због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 61. КЗ ослобађа се од извршења казне у трајању од 3 месеца;

- од појединачно утврђене казне затвора у трајању од 2 године због извршења кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 30. КЗ ослобађа се од извршења казне у трајању од 6 месеци;

3. По правоснажној пресуди Основног суда у Новом Саду К бр. 2001/11 од 12.04.2012.године, од појединачно утврђене казне затвора у трајању од 1 (једне) године због извршења продуженог кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ ослобађа се од извршења казне у трајању од 3 (три) месеца,

па се **УТВРЂУЈЕ** да је осуђени М.В. ослобођен од извршења дела јединствене казне затвора по правоснажној пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр. 2367/12 од 07.11.2012.године у трајању од 2 (две) године и 7 (седам) месеци, и **ОДРЕЂУЈЕ** да се према осуђеном има извршити остатак јединствене казне затвора у трајању од 3 (три) године и 5 (пет) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне затвора, по напред наведеним правоснажним пресудама.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв бр. 446/13 од 13.02.2013.године, одбијен је захтев за примену Закона о амнестији, осуђеног В.М. који је осуђен на

јединствену казну затвора у трајању од 6 година пресудом Основног суда у Новом Саду Кв. бр. 2367/12 од 07.11.2012.године (постала правоснажна 05.12.2012.године), којом пресудом су преиначене у погледу одлуке о казни:

-пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1705/11 од 22.12.2011.године (постала правоснажна 16.01.2012.године) којом је окривљени М.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 3 месеца (којом су преиначене у погледу одлуке о казни пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.24631/10 од 08.11.2010.године - постала правоснажна истог дана-, и којом је окривљени М.В., због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2. КЗ, кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела противправно лишење слободе из члана 132. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци, и пресуда Општинског суда у Врбасу 1К 70/09 од 14.12.2009.године којом је окривљени М.В. због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ, два кривична дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ, кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 30. КЗ, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године)

-пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 2001/11 од 12.04.2012.године (постала правоснажна 14.05.2012.године), а којом је због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ окривљени М.В. осуђен на казну затвора у трајању од 1 године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 650/13 од 01.03.2013.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног В.М. изјављена против решења Основног суда у Новом Саду Кв.бр. 446/13 од 13.02.2013.године.

Против правоснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв бр.446/13 од 13.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 650/13 од 01.03.2013. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости Ктз.бр.268/13 од 29.05.2013. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези са одредбом члана 1. став 1. и члана 3. Закона о амнестији, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће преиначити решење Основног суда у Новом Саду Кв.бр. 446/13 од 13.02.2013. године и решење Апелационог суда у Новом Саду Кж2 650/13 од 01.03.2013. године и осуђеног М.В. ослободити од извршења јединствене казне на коју је осуђен пресудом Основног суда у Новом Саду Кв.бр.2367/12 од 07.11.2012. године за проценат ослобођења у складу са одредбама члана 1. став 1. и члана 3. Закона о амнестији.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 3. ЗКП, и одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, заједно са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано у свом захтеву за заштиту законитости Републички јавни тужиоц указује да је правноснажним решењима Основног суда у Новом Саду Кв бр. 446/13 од 13.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр. 650/13 од 01.03.2013. године учињена повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези одредбе из члана 1. став 1. и члана 3. Закона о амнестији.

Закон о амнестији („Службени гласник РС“ бр. 107/2012 од 09.11.2012.године) ступио је на снагу 17.11.2012. године .

Пресуда Основног суда у Новом Саду Кв 2367/12 од 07.11.2012.године постала је правноснажна 05.12.2012. године.

Из списка предмета произилази, да су пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр. 2367/12 од 07.11.2012. године, преиначене у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду Кв. Бр. 1705/11 од 22.12.2011.године којом је М.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 3 месеца, и Основног суда у Новом Саду К бр. 2001/11 од 12.04.2012.године, којом је окривљени М.В. због извршења продуженог кривичног дела крађе из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, па је М.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 година, у коју казну му се урачунава време проведено на издржавању казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1705/11 од 22.12.2011.године.

Надаље произилази да су правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1705/11 од 22.12.2011.године преиначене у погледу одлуке о казни пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 24631/10 од 08.11.2010.године, којом је В.М. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци због кривичних дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2. КЗ, лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и противправно лишење слободе из члана 132. став 1. КЗ, и пресуда Општинског суда у Врбасу 1К 70/09 од 14.12.2009.године којом је М.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци (а не 2 године како је то погрешно наведено у побијаном решењу првостепеног суда), због два кривична дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1 и 2. КЗ, два кривична дела преваре из члана 208. став 1. КЗ и кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. КЗ, па је М.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 3 месеца, у коју казну му се урачунава време проведено на издржавању казне затвора по напред наведеним правноснажним пресудама.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о амнестији прописано је да се ослобађају од извршења 25% изречене казне затвора лица правоснажно осуђена за кривична дела која су прописана законима Републике Србије или су била прописана законима који су престали да важе, а која се на дан ступања на снагу овог закона налазе на издржавању казне затвора у Републици Србији, или још нису ступила на издржавање казне затвора или чији премештај је ради издржавања те казне извршен у иностранство.

Одредбом члана 3. Закона о амнестији, прописано је да се правноснажно осуђена лица којима је изречена јединствена казна затвора ослобађају од извршења јединствене казне за проценат ослобођења од извршења казне прописан овим законом, претходно утврђене појединачне казне за кривична дела обухваћена овом амнестијом.

У побијаном решењу Основног суда у Новом Саду, којим је одбијен захтев за примену Закона о амнестији осуђеног М.В., по пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр. 2367/12 од 07.11.2012.године, која је постала правноснажна 05.12.2012.године, дакле, након што је Закон о амнестији, дана 17.11.2012.године, ступио на снагу, наведено је, да осуђени не припада кругу лица која се могу ослободити од извршења 25% изречене казне, јер није био правноснажно осуђен на безусловну казну затвора на дан ступања Закона о амнестији на снагу. На наведени начин првостепени суд је поступио противно одредби члана 3. Закона о амнестији, која одређује да се јединствена казна затвора умањује за проценат ослобођења од извршења претходно утврђене појединачне казне, за кривична дела која су обухваћена амнестијом.

Ово стога, што су у конкретном случају, појединачне казне затвора за кривична дела која су обухваћена амнестијом, осуђеном М.В. биле утврђене правноснажним пресудама Основног суда у Новом Саду К бр. 24631/10 од 08.11.2010.године, Општинског суда у Врбасу 1К бр. 70/09 од 14.12.2009.године и Основног суда у Новом Саду К бр. 2001/11 од 12.04.2012.године, које су у време ступања на снагу Закона о амнестији биле правноснажне, а чиме је осуђени испуњавао услове за ослобођење од извршења 25% изречених казни затвора по наведеним пресудама сходно одредби члана 1. став 1. и члана 3. Закона о амнестији.

Пресуда којом су преиначене у погледу одлуке о казни напред наведене правноснажне пресуде, без понављања кривичног поступка у смислу члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП, донета је пре ступања на снагу Закона о амнестији, и није била правноснажна у тренутку ступања на снагу тог закона, па имајући у виду да је осуђени поднео захтев за амнестију у односу на ту пресуду, чињеница да иста није била правноснажна, не може бити од утицаја на право осуђеног М.В. на амнестију од извршења појединачно утврђених казни затвора по правноснажним пресудама за кривична дела на која се амнестија односи.

Поступајући супротно наведеном, првостепени суд је учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП на штету осуђеног, коју повреду је учинио и другостепени суд одбијајући жалбу браниоца осуђеног, а како се основано захтевом за заштиту законитости указује.

Утврдивши да је захтев основан, Врховни касациони суд је преиначио побијане одлуке, тако што је примењујући одредбу члана 3. Закона о амнестији најпре утврдио проценат ослобођења од извршења казне претходно утврђених појединачних казни затвора које су ушле у састав јединствене казне по пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр. 2367/12 од 07.11.2012.године, а која је постала правноснажна 05.12.2012.године, након ступања на снагу Закона о амнестији, које су предмет одлучивања по Закону о амнестији.

Јединствена казна на коју је осуђен М.В. у трајању од 6 година по пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр. 2367/12 од 07.11.2012.године састоји се од:

-јединствене казне у трајању од 5 година и 3 месеца по правноснажним пресудама:

Основног суда у Новом Саду Кв бр. 1705/11 од 22.12.2011.године, којом су преиначене у погледу одлуке о казни пресуда Основног суда у Новом Саду К бр. 24631/10 од 08.11.2010.године којом су окривљеном М.В. утврђене појединачне казне затвора за кривична дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2. КЗ у трајању од 2 године, лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези става 1. КЗ у трајању од 8 месеци и противправно лишење слободе из члана 132. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ у трајању од 8 месеци, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци, и Општинског суда у Врбасу 1К 70/09 од 14.12.2009.године, којом је окривљеном М.В. због извршења кривичних дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 1 године, два кривична дела преваре из члана 208. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од по 6 месеци, кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 1 године, продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 61. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 1 године и кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 30. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 2 године, па је окривљени осуђен на јединствену казну у трајању од 2 године и 6 месеци, и -и казне затвора у трајању од једне године по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду К бр. 2001/11 од 12.04.2012.године којом је окривљени М.В. оглашен кривим због извршења кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ.

Имајући у виду да је један од критеријума за одређивање процентуалне вредности ослобођења од казне по Закону о амнестији, кривично дело, Врховни касациони суд је за сваку појединачну казну претходно одредио проценат ослобођења и утврдио део казне, од чијег извршења је осуђени ослобођен.

Тако је утврђено да се:

-Претходно утврђене казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Новом Саду К бр. 24631/10 од 08.11.2010. године, (која пресуда је преиначена у погледу одлуке о казни правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 1705/11 од 22.12.2012.године) умањене за 25% имају умањити и то:

-казна затвора у трајању од 2 године због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 2. КЗ, за 6 месеци;

-казна затвора у трајању од 8 месеци због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за 2 месеца;

-казна затвора у трајању од 8 месеци због кривичног дела противправног лишења слободе из члана 132. став 1 КЗ у вези члана 33. КЗ, за 2 месеца;

-Предходно утврђене казне затвора по пресуди Општинског суда у Врбасу 1К 70/09 од 14.12.2009. године, (која пресуда је преиначена у погледу одлуке о казни правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 1705/11 од 22.12.2012. године) умањене за 25% имају умањити и то:

-казна затвора у трајању од 1 године због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. КЗ за 3 месеца;

-две појединачно утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци због извршења два кривична дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, за по 1 месец и 15 дана;

-казна затвора у трајању од 1 године због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ за 3 месеца;

-казна затвора у трајању од 1 године због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ у вези члана 61. КЗ за 3 месеца;

-казна затвора у трајању од 2 године због извршења кривичног дела разбојништва у покушају из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 30. КЗ за 6 месеци;

-А да се казна затвора изречена правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К бр. 2001/11 од 12.04.2012.године (која је у погледу одлуке о казни преиначена правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду Кв 2367/12 од 07.11.2012.године) у трајању од 1 године, због извршења продуженог кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, има умањити за 3 месеца.

Надаље када се јединствена казна затвора по пресуди Основног суда у Новом Саду Кв бр. 2367/12 од 07.11.2012. године умањи за време ослобођења од извршења појединачних казни по пресудама које су биле правноснажне у време ступања на снагу Закона о амнестији, утврђено је да је део казне од кога је осуђени М.В. ослобођен укупно 2 године и 7 месеци, а да је остатак казне који се има извршити 3 године и 5 месеци, у коју казну се осуђеном урачунава време проведено у притвору и на издржавању казне затвора по напред наведеним правноснажним пресудама.

Стога је Врховни касациони суд, уважавајући наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, којим се истиче повреда кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 3. и члана 1. став 1. Закона о амнестији, преиначио решења Основног суда у Новом Саду Кв бр. 446/13 од 13.02.2013.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 650/13 од 01.03.2013.године, тако што је утврдио део казне за који се осуђени има ослободити и одредио да се према осуђеном М.В. има извршити остатак казне у трајању од 3 године и 5 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању јединствене казне по напред наведеним правноснажним пресудама.

Из изнетих разлога на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08) и члана 24. став 7. ЗКП, а применом члана 425. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.